

امیرعبداللہیان در نشست خبری:
دخالت‌های خارجی
در هشت هفته گذشته
در اوج قرار داشت

سیاست ۲

توسعه ایران

ایران و ولز:
تیم ملی و فرصتی برای بازگشت
لطفاً تکرار نکن!

آدر نالین ۸

قرایی مقدم در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»:

کاهش اعتماد اجتماعی زمینه‌ساز فروپاشی سیاسی می‌شود

شهر نوشت ۶

افقه: فیلترینگ به خروج نیروها و سرمایه‌های کشور
منجر شده است؛

تولد بحران اقتصادی از دل یک اقدام امنیتی

مر ترضی افقه، عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران معتقد است موج مهاجرت در شرایط کنونی موجی خطرناک و تکان دهنده است و دولت هیچ اقدامی را برای غلبه بر این فضا در دستور کار قرار نداده است. دولتمردان سیزدهم از نخستین روزهای تصدی امور اجرایی کشور با دادن وعده‌هایی در زمینه ایجاد سالانه حداقل یک میلیون شغل و نیز ساخت چهار میلیون واحد مسکونی در طول عمر این دولت؛ سعی کردند پایگاه اجتماعی خود را در میان طرفداران و حتی کسانی که به این دولت رأی نداده بودند، مستحکم کنند. با این حال دولت سیزدهم در ۱۵ ماه از عمر کاری خود نتوانسته کارنامه قابل قبولی در این

چرتکه ۳

کوثری از اعزام نیروی زمینی به کردستان خبر داد

جنگ در راه است؟

سیاست ۲

خبر

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس:

سران قوا به جای حل مشکل، غرب و شرق را نفرین می‌کنند

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس می‌گوید: اگر قرار است سران قوا در جلسات و سخنرانی‌ها شرق و غرب عالم را نفرین کنند، دردی را درمان نمی‌کنند؛ برای مردم خواهان این موضوع هستند که مشکلات حل شود. مشکلاتی مثل وضعیت سیاست خارجی و مشخصاً این‌که قرار است مادر سیاست خارجی چه کاری انجام دهیم و چه مقدار به سمت عقلانیت و خواسته‌های مردم حرکت کنیم، تا چه میزان می‌خواهیم خواسته‌ها و آرمان‌ها و مطالبات مردم را نادیده بگیریم؟ در سیاست خارجی چه میزان به دنبال تن‌ش هستیم و به چه میزان می‌خواهیم به دنبال بهبود روابط با جهان باشیم؟

جلیل رحیمی جهان‌آبادی در گفت‌وگو با رویاد ۲۴ می‌افزاید: در سیاست خارجی تا چه میزان می‌خواهیم خلاف منافع کشور و ملت تصمیم بگیریم و بعد نیز این تصمیمات را هیچ وقت هم در داخل کشور در عرصه فرآیندهای آرای‌گیری و انتخابات‌ها و در عرصه تصمیماتی که ملت اعلام نظر می‌کند به محک بررسی مردم نگارند. در حوزه حریم خصوصی، حد حریم خصوصی کجاست و مردم تا چه میزان آزادی و کجا آزادی دارند، کجا ما حق داریم در حریم خصوصی مردم بر اساس کدام قانون حق داریم در حریم خصوصی مردم سرک بکشیم؟ در حوزه رفتارهای فرهنگی در جامعه تا چه میزان می‌خواهیم به مردم، باورها، ارزش‌ها و آرمان‌های آن‌ها احترام بگذاریم.

دیدگاه‌های مردم‌با دیدگاه‌های مسئولان
متفاوت است

رحیمی جهان‌آبادی می‌گوید: به نظر بنده بخش قابل توجهی از دیدگاه‌های مردم، با دیدگاه‌های مسئولان متفاوت است؛ اگر ما منتخب این مردم هستیم، باید دیدگاه مردم را در اولویت قرار دهیم، اگر منتخب مردم نیستیم، آن‌ها حق دارند کسی را انتخاب کنند و جایگزین من نمایند. مجلس شورای اسلامی تا دیدگاه‌های آن‌ها را در مجلس بیان کند. در حوزه اقتصاد، مافیایی که اقتصاد ایران را اداره می‌کند چیست؟ چه کسی جلوی واردات خودرو، کامیون، ماشین‌آلات معدنی را می‌گیرد و چه کسی مسئول این است که جلوی واردات خودروی با کیفیت جهانی گرفته شود تا خودرو با قیمت دو تا سه برابر به دست مردم برسد؟

چه کسی گفته روزنامه کیهان
به نمایندگی از مردم صحبت می‌کند؟
وی ادامه می‌دهد: خیلی‌ها در حال حاضر در سطح

عرصه فرهنگ؛ صحنه نافرمانی مدنی

یادداشت

احسان زبور عالم

جوان در صفحات شخصی خود اعلام کرده‌اند دیگر بر اساس اصول شورای نظارت و ارزشیابی اجرایی روی صحنه نمی‌برند. آنان بابیان آنکه دیگر باز یکران زن خود را مجبور به استفاده از پوشش اجباری نمی‌کنند، این گونه استنباط کرده‌اند که اگر کزن امری در انقیاد دولت نیست و اجرا چیزی فراتر از نمایش‌های روی صحنه است. البته هنرمندانی که در حرکتی دومینوار بیانی‌های شخصی خود را در فضای مجازی منتشر کرده‌اند همگی از نسل جوانی هستند که از قضا در سال‌های اخیر آثارشان چه در گیشه و چه در رویدادهای دولتی چون فجر مورد توجه قرار گرفته بودند. این نسل البته تمرکز اجرا رفتن تحت انقیاد دولت را مهر ماه سال جاری آغاز کرده بود؛ جایی که حتی با لغو اجاره‌ها به خصوص در سال‌های دولتی، فضا بر گلاب آدینه از سوی برخی تنگ شد تا او از اجرای نمایش «پرده خانه» به قلم‌بهرام بیضایی انصراف دهد. البته گلاب آدینه بر خلاف نسل جوان، اجرا رفتن را کنشی سیاسی دانست و معتقد بر آن بود اعتراض را باید روی صحنه نمایان کرد. هر چند به نظر می‌رسد این اعتراض‌ها از روی صحنه به دورن فضای مخاطب انتقال یافته است.

این وضعیت اما منجر به یکی از ناامیدکننده‌ترین دوران تئاتر ایران طی یک دهه اخیر شده است. فصل پاییز که اساساً یکی از بهترین فصل‌های تئاتر طی یک دهه اخیر بوده، حالا وضعیت نزار دارد. فضا بر مکانی چون تئاتر شهر چنان تنگ شده است که بی‌کیفیتی آثار و عدم فروش در گیشه به مسأله‌ای معمولی بدل شده است. در چنین شرایطی وزارت ارشاد هیچ دری برای گفتگو با هنرمندان ناراضی نگشوده است. توجه داشته باشیم در باره جشنواره تهران مبارک که نیز در گفتگو به از سوی شخص وزیر یا معاونش، که از سوی یک هم‌صنفی متولی جشنواره ممکن شده است. برای درک بهتر این موضوع باید به جلسه اخیر وزیر ارشاد در در سومین همایش سراسری مدیران کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها را مرور کنیم، جایی که وزیر به مدیران پایین دست خود از لزوم «تقویت نشاط اجتماعی» برای «مقابله با دو قطبی‌سازی جامعه» می‌گوید و لزوم این مهم را تقویت فرایند اجرایی شدن برنامه‌های فرهنگی

صحنه فرهنگ ایران در کمرنگ بودن سپهر رسانه‌های کمتر به چشم می‌آید و همه چیز به چند بازیگر مشهور و کنش‌هایشان در این روزها خلاصه شده است. اگر چه رسانه‌های مخالف این چهره‌های مشهور، مفهوم امروز تقلیل یافته و به نوعی از معنا تهی شده «سلبی‌تی» را برای مخالفت‌ورزی و گاه تحقیر آنان استفاده می‌کنند؛ اما این رسانه‌ها نیز نگاهی به دیگر سوبه‌های فرهنگ ایران ندارند. به عبارت‌نسی فرهنگ امروز ایران به محتوای صفحات مجازی چند بازیگر و بازخورد سیاست‌پویان به آنان محدود شده است. امری که باید گفت محصول یکسویه بودن نگاه رسانه‌ها و البته سیاست‌گذاران فرهنگی کشور است. برای مثال در حاشیه جلسه دیروز هیات دولت، محمد مهدی اسماعیلی، وزیر ارشاد در گفتگو با خبرنگار مستقر در حیاط ریاست جمهوری بیش از هر چیزی به موقعیت هنرمندان مشهور بازداشتی اشاره کرده است؛ او گفته «سیاست دولت مردمی گسترش دیپلماسی فرهنگی و هنری است... وظیفه خود می‌دانیم که از اهالی فرهنگ و رسانه حمایت کنیم. با نهادهای امنیتی جلسه داریم تا به افراد کمک کنیم. دستگاه‌های امنیتی و قضایی هم همکاری‌های خوبی داشتند.» البته جای خوشحالی است که وزیر ارشاد روزنامه‌نگاران بازداشتی را نیز در فهرست گفتگوهایش قرار داده است؛ اما آیا اعتراضات در بدنه فرهنگ به همین بخش از گفتار وزیر ارشاد خلاصه می‌شود؟ پاسخ بی‌شک خیر است.

در روزهای پایانی آبان از گروه اجرایی نوزدهمین جشنواره تئاتر عروسی تهران مبارک، به دبیری هادی حجازی فر خبر می‌رسد که این جشنواره قرار نیست برگزار شود و صرفاً با بیان اطلاع‌ناو، امکان اجرایی شدن آن را به زمانی نامشخص موکول می‌کنند. این دومین بار بود که گروه اجرایی از برگزاری صرف نظر می‌کنند. قرار بر آن بود جشنواره تهران مبارک همزمان با روز کودک در ماه مهر برپا شود و برنامه‌های امنیتی برای برگزاری مبتنی بر ایجاد فضای شادان بود؛ اما اتفاقات سه ماهه اخیر کشور، حجازی فر را مجاب کرد از برگزاری جشنواره‌ای اجتناب کند که اساس آن بر شادی است. البته این مجاب شدن یک نظر شخصی نیست؛ بلکه محصول گفتگوهایی است که جامعه هنری را بدیدر جشنواره داشته و به نوعی حجازی فر در تعامل با هنرمندان صنف خود پذیرفته است که در شرایط کنونی کشور بر پایی چنین رویدادی به صلاح نیست، اتفاقی که می‌تواند هزینه‌های بسیاری، چه از نظر مالی و چه معنوی برای حجازی فر داشته باشد. البته این همه ماجرا نیست. طی دوروز گذشته چند کارگردان

راه حل مشکلات کشور
بر خورد خشن پلیسی نیست

نماینده تربت‌جام تصریح می‌کند: اگر به مشکلات، نیازها و خواسته‌های مردم پاسخ ندهیم، هر جوان ما به ابزار دست منافق و معاند و تجزیه‌طلب تبدیل می‌شوند و کشور آسیب می‌زند. راه حل مشکلات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور برخورد خشن پلیسی نیست. طبع همین مدت اخیر دقت کنید کسانانی که صحبت می‌کنند، چه میزان مطالبات واقعی مردم و تغییرات اساسی و ساختاری را در کشور بیان می‌کنند؟ همه می‌گویند منافق و معاند و تجزیه‌طلبان هستند و کشور در خطر است، بله همه این‌ها است و بنده هم به عنوان عضو کمیسیون امنیت ملی مستنداتی را می‌بینم که دخالت خارجی در همه ابعاد وجود دارد، اما باید این موضوع را ببینیم، ما تا به خواست و اراده و نیاز مردم، پاسخ واقعی ندهیم، سیستم کارآمدی خود را نشان ندهد، این جریان هم ساکت شود، مجدد ادامه پیدا می‌کند.